

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

V. An Deus velit omnes homines saluos fieri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

Porro hic obseruandum est, quòd, quamuis nemo sit, cui auxilium gratiæ desit illud tamè omnibus nõ æqualiter dari; alijs siquidem maius, alijs minus confertur. Hoc manifestè patet ex varijs scripturæ locis: Psalm. 147. *Non fecit taliter omni nationi: Luc. 8. vobis datum est nosse mysterium regni Dei, ceteris autem in parabolis.* Et satis constat ante Christi aduentum longè vberiora gratiæ auxilia Iudæos præ alijs populis habuisse, vt testatur locus Psalmi citatus; & certum est, Christianis longè potiora eiusdem gratiæ beneficia, quàm Turcis & alijs infidelibus conferri; cuius rei alia ratio afferri non potest quàm illius voluntas, qui diuidit singulis prout vult, quiq; potest ex eadem mãsã facere vas, aliud quidem in honorem, aliud verò in contumeliam.

SECTIO V.

An Deus velit omnes homines saluos fieri.

Magnam huius quæstionis solutio lucem dabit iis, quæ præc. sect. dicta sunt; si enim vera sit in Deo voluntas, vt omnes homines salui fiant, sequitur, vt iisdem sufficientia ad salutem gratiarum auxilia præbeat, cum aliter intelligi non possit, quòd ei talis voluntas insit; cum bene velle Dei respectu creaturarum, nihil aliud sit quàm benefacere.

Ad faciliorem autem propositæ quæstionis resolutionem, prænotandum est duplicem in Deo voluntatem à Theologis distingui, vt tract. 2. cap. 4. dictum est, antecedentem scilicet & consequentè; huius diuinæ voluntatis distinctionem agnouerunt SS. Patres, vt constat ex loco citato, & adhuc plenius ex infra dicendis constabit. Antecedens illa est, qua Deus aliquid ex se vult ante præuisionem cooperationis creaturarum liberarum; consequens verò, qua faciendum aliquid decreuit, præuisis creaturarum liberarum bonis vel malis actionibus.

Cer-

Certum est autem, Deum non velle voluntate illi consequente omnes homines saluos fieri, imò velle plurimos illorum à salute excludere; quos scilicet prauitatis, per voluntatis prauitatem peccaturos, & in peccato morituros. De voluntate igitur antecedente, proposita quaestio intelligenda est, an scilicet Deus ab aeterno veram habuerit voluntatem saluandi omnes homines, ipsisque vi illius voluntatis, grarias ad salutem sufficientes conferendi eà condicione, vt, qui gratis illis rectè vterentur, ad salutem peruenirent; qui autem non vterentur, à salute exciderent, Pro cuius resolutione

Dicendum est, Deum antecedenti voluntate, eo sensu qui supra explicatus est, velle omnes homines salutem consequi.

Probatur 1. ex scriptura, 1. ad Timoth. 2. *Obsecro, inquit Apostolus, fieri obsecrationes, orationes, &c. pro omnibus hominibus, & hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo; qui omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitio- nem veritatis venire;* vbi obseruandum est, ex mente Apostoli Deum velle omnes illos homines saluos fieri, pro quibus hortatur fieri orationes: atqui hortatur, vt orationes fiant pro omnibus omnino hominibus nullo excepto: vnde sequitur, Deum etiam omnes homines nulla prorsus excepto velle saluos fieri, eà tamen condicione, vt ipsi homines media ad salutem consequendam preparata amplectantur, ijsque rectè vtantur; sic enim hunc locum explicant S. Damasc. lib. 2. de fide c. 29. & S. The- 1. p. q. 19. a. 6. ad 1. eodem sensu dixit S. I. etrus epist. 2. cap. 3. *Deus non vult aliquos perire, sed omnes ad penitentiam reuerti:* & Ezech. c. 33. ipse Deus loquens, *visus ego, dixit Dominus Deus: nolo mortem impij, sed vt conuertatur impius à via sua, & viuat;* super quæ verba Tertul. lib. de Pœnit. cap. 4. *O beatos nos, inquit, quorum causa Deus iurat: Omnes ferrimos, si nec iuranti Domino credimus.*

Probatur 3. ex S. Ambr. lib. de Parad. cap. 2. *Venerat, inquit, Dominus Iesus omnes saluos facere peccatores: e iam circa nos pro sua debuit ostendere voluntatem. Et ideo nec proditurus*

debut
prodito
Chryse
ille vu
1. in e
mam
tem,
cant or
peream
ex S. D
quiden
esse ve
ac nihil
us illu
ex ipse
atque
Obi
tix ven
supra
vt seni
saluos
tionib
quate
velit;
nes sal
le om
quod
te; ali
vera re
tersret
Spir
fieri,
herum
stissim
iectio
rissim
Asb

debut praterire, vt aduertent omnes, quod in electione etiam proditoris sui, seruandorum omnium insigne praterdit: & S. Chrysof. in 2. cap. 1. ad Cor. Imitare Deum tuum; si omnes ille vult saluos fieri, merito pro omnibus oportet orare: & hom. 1. in epist. ad Ephes. distinguit in Deo voluntatem primam & secundam, hoc est antecedentem & consequentem, dicitque voluntatem primam Dei esse, vt non peccant omnes, qui peccauerunt, voluntatem secundam, vt pereant, qui a prauitate resurgere noluerunt. Denique ex S. Damasc. lib. 2. de fide c. 29. vbi dicit Deum primario quidem omnes homines seruari, ac regni sui compotes esse velle: illos creasse, vt bonitatis ipsius sint participes, ac nihilominus ijs, qui peccant, poenam inferri velle. Prius illud quidem voluntate antecedente, seu beneplacito ex ipso manante: posterius vero voluntate insequente atque permissione, quæ à nostro vitio ortum ducit.

Obijcies, SS. Aug. Prosper. & alios, qui diuinæ gratiæ veritatem contra Pelagianos propugnauerunt locum supra relatum ex epist. 1. ad Timoth. cap. 2. ita exponere, vt sensus illius sit, Deum eatenus velle omnes homines saluos fieri, quatenus vult, vt ex omnibus hominum nationibus, conditionibus, ætatibus, aliqui salui fiant, vel quatenus nullus saluatur, quem Deus saluum fieri non velit; cæterum illos negare, quod Deus velit omnes homines saluos fieri. Resp. illos negare quidem Deum velle omnes homines saluos fieri voluntate consequente, quod verissimum est, non vero voluntate antecedente; aliàs sibi ipsis contradicerent: S. August. enim lib. de vera relig. c. 55. sic loquitur: Placuit auctori suo, vt non interiret, quidquid a Deo per verbum factum est: & lib. de Spir. & litt. c. 33. Vult autem Deus omnes homines saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire, non sic tamen vt eis liberum adimat arbitrium, quo vel bene vel malè utentes iustissimè iudicentur: S. Prosper vero in responsione, ad obiectiones Vincentianas obiect. 2. vbi sic loquitur: Sincerissimè credendum est, at quo profitendum, Deum velle, vt omnes

homines

homines salui fiant, siquidem Apostolus, cuius illa est sententia sollicitè precipit (quod in omnibus Ecclesiis pyssimè custoditur) ut Deo pro omnibus supplicetur, ex quibus quod multi perierunt perierunt est meritum; quòd multi saluantur, saluati sunt est donum: & in Responione ad capitula Gallorum capitulo. Qui dicit, quòd non omnes homines Deus velit saluos fieri, scilicet certum numerum predestinatorum, durius loquitur, quam loquendum est de altitudine inscrutabili gratiæ Dei, qui & omnia homines vult saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.

SECTIO VI.

Quid de peccatoribus obduratis, atque infantibus sine baptismo decedentibus sentiendum sit,

Queritur an peccatoribus obduratis, quamdiu in præsentis vitæ statu manent, Deus aliqua semper gratiæ auxilia tribuat, quibus conuerri ad pœnitentiam possint si velint. An etiam infantibus absque baptismo decedentibus dici possit gratiam ad salutem sufficientem à Deo concedi.

Quod spectat ad primum, quidam Theologi existimant quòd quamuis Deus ordinariè omnibus gratiam sufficientem largiatur, illum tamen aliquando eam quibusdam peccatoribus denegare ob grauissima quædam ab ipsis patrata crimina. Ita Tostatus in cap. 4. Exod. quæst. 12.

Alij verò (quod longè probabilius est) asserunt, nulli peccatori quantumlibet horrenda & atrocia flagitia commiserit, quamdiu tamen in hac vita degit, sufficientia auxilia gratiæ à Deo denegari. Ita Suar. Greg. Valent. Philipp. Gamach. ad quæst. in cap. 5. & plures alij.

Probat 1. ex scriptura: Psal. 76. Nunquid obliuiscetur misereri Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas? S. Matth. 11. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis

(hoc